

Catalunya pot sortir bé de la crisi

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 8.03.09

És una constant en el mesurament dels principals indicadors econòmics espanyols que els que corresponen a Catalunya s'escapin de la mitjana. Igual en períodes d'expansió que en els de contracció del cicle. Aquesta diferència la reflecteixen, habitualment, les dades d'inflació, atur o PIB. Aquí els preus sempre són unes dècimes més alts que a la resta d'Espanya i, així que l'activitat econòmica decau, els índexs de demandants d'ocupació superen la mitjana espanyola. Avui, aquesta constant a la baixa en tot el que fa referència a la debilitat de l'economia catalana es manté, i ho corroboren totes les xifres de les estadístiques oficials. Tal panorama d'estancament econòmic ha tornat a donar pàbul als endevins de la decadència "irreversible" del model econòmic català, malgrat que ja compleix dos segles.

Que estem malament és indubtable. Però que només podem anar a pitjor no és ni cert. La prova és que en pocs dies hem rebut bones notícies per al que ha estat el gran motor --mai més ben dit-- del progrés català: la indústria i, sobretot, l'automoció. Nissan seguirà fabricant aquí i Volkswagen ho confirmarà en breu. I al maig, coincidint amb la carrera de fórmula 1 de Montmeló, hi haurà Saló de l'Automòbil.

Que tot plegat acabi sent possible es deurà a molts factors i agents; també a la labor, tan discreta com eficaç, del Govern de Montilla i els seus consellers, conscients que Catalunya es juga el futur en el manteniment del seu model de creixement. Aquest model combina la presència arrelada de multinacionals --europees i japoneses, en la seva majoria-- dedicades a sectors clàssics com el metall, la química i

l'electrònica de consum, amb l'activitat de milers de pimes genuïnament catalanes, que igual subministren a aquestes multinacionals com ho fan a altres quan els seus viatjants recorren el món.

Ja es va acabar el creixement del PIB català basat en el totxo. S'ha de donar pas al protagonisme que necessita la indústria i atendre les seves reclamacions. Ja ho van avisar fa unes quantes setmanes el conjunt de fabricants del sector metal·lúrgic. Per la seva part, la Generalitat ja hi ha posat tot el que s'espera de la seva mediació entre els diversos agents econòmics: iniciativa per concertar acords i avals financers per concretar inversions. Ara no pot recaure només en ella la responsabilitat de la recuperació: sindicats i empresaris també han de donar un cop de mà.